

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 928/05
29.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма - Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа адвокат, ради поништаја решења Савезне управе царине 01/1 број У/П-1327 од 30.9.2002. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 29.12.2005. године донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд број У/І-2698/2002 од 6.8.2002. године којим је у смислу члана 205. став 1. Царинског закона обавезан тужилац да плати износ од 14.786,70 динара на име царине и дажбина за царинско евидентирање за путничко моторно возило које је предмет царинског прекршаја по правоснажном решењу број П-642/2001 од 5.3.2000. године Комисије за царинске прекршаје.

У тужби насловљеној Савезном суду коју је Суд Србије и Црне Горе доставио Врховном суду Србије на основу члана 12. став 2. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора ("Службени лист Србије и Црне Горе" број 1/03) и члана 129. Закона о Суду Србије и Црне Горе ("Службени лист Србије и Црне Горе" број 26/03) тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Нарочито наводи да је чињенично стање које је погрешно и непотпуно утврђено у прекршајном поступку пред Комисијом за царинске прекршаје, Царинарница Београд узела као неспорно при доношењу свог решења. Стога предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остајући у свему при разлозима из оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), одговора на тужбу и целокупних списа предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије налази:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета произилази да је првостепеним решењем Царинарнице Београд број У/І-2698/2002 од 6.8.2002. године обавезан тужилац на уплату износа од 14.786,70 динара на име царине и других увозних дажбина за робу са трговачким називом путничко моторно возило марке ББ, произведен 1989. године са накнадно укуцаним бројем мотора и накнадно укуцаним бројем шасије а из разлога што је решењем Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Београд број П-642/2001 од 5.3.2002. године тужилац оглашен одговорним за прекршај из члана 194. став 1. у вези става 3. Царинског закона.

Одредбом члана 205. став 1. Царинског закона прописано је да ако се решењем о прекршају не одузима роба, односно ако је прекршајни поступак обустављен или се не може водити због тога што је учинилац прекршаја непознат или недоступан надлежним органима или због постојања других законских сметњи, Царинарница ће по службеној дужности покренути поступак наплате царине и других увозних дажбина.

Ставом 2. истог члана прописано је да се износ царине и других увозних дажбина за робу која је предмет царинског прекршаја а која није одузета решењем о прекршају може наплатити од учиниоца прекршаја. Стога је по налажењу Врховног суда Србије правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца налазећи да је правилно првостепени орган својим решењем од 6.8.2002. године утврдио тужиоцу обавезу плаћања царине за путничко моторно возило које је било предмет прекршаја, за дажбине за царинско евидентирање и за таксе у новцу према маси робе.

Суд је ценио и наводе тужиоца да је решење Комисије за царинске прекршаје Царинарнице Београд, засновано на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању али у овом управном спору не може се ценити законитост решења донетог у прекршајном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца Врховни суд

Србије је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 29. децембра 2005. године, У. 928/05

Записничар Председник већа-судија

Јелена Тишма – Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ОК